

EFECTELE CONTABILITĂȚII CREATIVE ASUPRA CALITĂȚII INFORMAȚIILOR FINANCIAR-CONTABILE

THE EFFECTS OF CREATIVE ACCOUNTING ON THE QUALITY OF FINANCIAL ACCOUNTING INFORMATION

Vasile BURJA, Prof. univ. dr., UAB, România,

e-mail: vasileburja@yahoo.com

Mihaela-Maria MIHALCEA, drd., UAB, România,

e-mail: mihaela_mihalcea@uab.ro

Cristina-Susana DOHAN (LITAN), drd., UAB, România,

e-mail: d_litan@hotmail.com

Abstract. *Financial statements are the main sources of information for the stakeholders on which they base their decisions. But how accurate are the figures presented, how objective, relevant, and complete is the information made public so users can trust them and make the right decisions? Filtered through the accounting professional judgment, it automatically implies a certain amount of subjectivity, but in the context of creative accounting, information loses its quality, financial performance, attractive presented is actually impaired, and the interest of stakeholders is undermined. To forewarn users, this paper aims to present negative implications of creative accounting on the quality of information presented on the financial performance, exemplifying how they can be manipulated by techniques to maximize, minimize and smoothen the accounting result in particular, and other indicators deriving from it. The presented techniques demonstrate the hypothesis that the accounting truth is not an absolute one, but rather a built one. Finally, we propose ways to protect stakeholders against result management. The research methodology used for the development of the paper aimed at exclusively qualitative methods, the literature review is complemented by a critical analysis and reasoning, inductive and deductive, based also on law and accounting practice.*

Key words: creative accounting, fair view, financial information, financial performance, accounting result, professional judgement, stakeholders.

JEL classification M40, M41

Introducere

Contabilitatea creativă este o temă actuală și controversată, un subiect de interes atât pentru profesioniștii contabili, cât și pentru utilizatorii informației financiar-contabile.

În contextul în care contabilitatea creativă este văzută ca o problemă, subiectul nu trebuie ocolit, ci comentat și aprofundat. Abordarea subiectului într-o manieră pozitivă este departe de intențiile noastre, scopul lucrării nefiind acela de a oferi idei bazate pe practicile de contabilitate creativă în atingerea obiectivelor entităților economice în detrimentul intereselor utilizatorilor, ci de a-i avertiza pe practicienii de pericolele la care sunt supuși implicându-se în astfel de practici și pe utilizatori de implicațiile negative ale contabilității creative asupra calității informațiilor prezentate, asupra performanței financiare, cu atât mai mult cu cât mai mult de jumătate din profesioniștii contabili chestionați de Cernușca ș.a. (2016) nu s-ar feri să utilizeze practici de contabilitate creativă atâta timp cât nu ar încălca legea [2].

În încercarea de a descifra această „cutie a Pandorei”, după cum au numit unii autori contabilitatea creativă, părerile sunt dintre cele mai diverse. Cert este că ea distorsionează calitatea informației, rezultatele și performanța financiară, reușind să angreneze în vârtejul ei manageri, contabili, auditori mai puțin scrupuloși care prin mijloace îndoielnice caută să-și însușească avantaje necuvenite.

Cu toate că se diferențiază de fraudă contabilă prin faptul că respectă litera legii, dar nu și

spiritul ei, acest lucru nu face contabilitatea creativă mai puțin periculoasă. Din contră, o face mai înșelătoare și mai greu de detectat.

Grea se anunță și lupta împotriva acestor practici atâta timp cât nu putem miza pe moralitatea celor implicați. Pentru că contabilitatea creativă este o problemă de etică, de principii. Ea decurge din subiectivitatea inerentă raționamentului profesional exercitat în interpretarea tranzacțiilor economice, în stabilirea estimărilor, în alegerea politicilor contabile, subiectivitate care poate transforma imaginea fidelă într-o imagine convenabilă. Victimele acestui fenomen sunt utilizatorii situațiilor financiare, cărora le îndreptăm atenția spre notele explicative, spre situația fluxurilor de numerar, spre o analiză mai detaliată a informațiilor publicate și disponibile.

Scopuri, mijloace și efecte ale contabilității creative

Contabilitatea creativă este o temă extrem de controversată și dezbătută în ultimele decenii. Mulți autori care au dezbătut subiectul contabilității creative i-au atribuit diverse definiții menite să scoată în evidență principalele ei trăsături. Identificăm în aceste definiții diferite scopuri și mijloace mai mult sau mai puțin scupuloase ale utilizării contabilității creative, dar și factori care facilitează raționamentul creativ în contabilitate.

Obiectivul raportării financiare este oferirea de informații financiare care să fie utile pentru investitorii existenți și potențiali, împrumutători și alți creditori în deciziile pe care aceștia le iau cu privire la oferirea de resurse entității în cauză. Ori “calitatea informației influențează eficiența deciziilor” [9]. De aceea, pentru ca o informație să fie utilă în deciziile luate, ea trebuie să respecte anumite cerințe calitative: relevanța și reprezentarea exactă, comparabilitatea, verificabilitatea, oportunitatea și inteligibilitatea. Însă acestea sunt noțiuni abstracte și relative care oferă un teren favorabil “manifestării rapide a perversității instinctive a oamenilor de afaceri.” [7]

Creativitatea în contabilitate înseamnă utilizarea flexibilității reglementărilor contabile cu scopul gestionării evaluării și prezentării elementelor în situațiile financiare, astfel încât ele să servească intereselor entității și nu utilizatorilor [14]. Este o armă utilizată de manageri în conflictul de interese care există între aceștia și ceilalți utilizatori.

Expresii sinonime pentru contabilitatea creativă care redau esența fenomenului sunt „earnings management” (managementul câștigurilor) sau „accounts manipulation” (manipularea conturilor), iar în literatura de specialitate se mai vorbește de netezirea rezultatelor, inginerii contabile și alte referiri care mai de care mai creative.

Factorii care facilitează utilizarea contabilității creative sunt legați de “existența opțiunilor, subiectivismul și lacunele în norme” [21].

Motivația recurgerii la contabilitate creativă este reprezentată de obiectivele avute în vedere de entitățile economice. Atragerea finanțării, indiferent de sursa ei, piața bancară sau piața de capital, precum și devansarea concurenței sunt unele dintre obiectivele generatoare de raționament contabil creativ.

În scopul atragerii finanțării, contabilitatea creativă este un instrument important care ajută la înfrumusețarea imaginii poziției financiare și a performanței economico-financiare [3] și la ameliorarea informației transmisă investitorilor prin intermediul unor tehnici capabile să genereze o imagine favorabilă și iluzia unor rezultate financiare mai atractive, însă nu și reale [23].

“Ameliorarea” capătă aici sensul de “denaturare” a informației financiar-contabile. Altfel spus, se produce inducerea în eroare a părților interesate despre performanța economică a companiei și influențarea unor decizii care depind de numerele raportate din contabilitate [8]. Afirmatia subliniază latura negativă și perfidă a contabilității creative, asupra căreia Jameson (1988) nu are niciun dubiu [12], dar și afirmațiile anterioare au în comun prezentarea unei imagini

favorabile, în detrimentul imaginii fidele.

Făcând uz de raționamente creative, profesioniștii contabili pot rezolva scriptic ceea ce afacerea de la sine sau managerii, prin capacitatea lor, nu reușesc.

Principala direcție de acțiune în vederea stilizării imaginii prezentate prin situațiile financiare se referă la “producerea” rezultatului contabil dorit [17]. Maximizarea profitului poate fi un obiectiv în cazul marilor companii cotate la bursă și în mediul contabil anglo-saxon pentru atragerea de investitori. În același scop, menținerea unui echilibru de la un an la altul poate fi de dorit. Să presupunem că, excepțional, ne aflăm într-un an benefic pentru firmă. Deoarece pentru anii următori nu se previzionează rezultate comparabile cu cel din anul curent, se preferă ca o parte din rezultat să se transfere anilor următori pentru ca decalajul prea mare de la un an la altul să nu tragă un semnal de alarmă și să nu producă un impact negativ care să se repercuteze asupra afacerii. Această strategie este cunoscută în literatura de specialitate ca netezirea rezultatelor sau netezirea câștigurilor (profit/income/earnings smoothing). Pe de altă parte, minimizarea rezultatului poate fi avută în vedere în scopul reducerii fiscalității.

Există și tehnici care conduc la îmbunătățirea lichidității companiei sau la reducerea costurilor sau a gradului de îndatorare [6].

Nu în ultimul rând, contabilitatea creativă se manifestă și prin manipularea informațiilor prezentate în anexă. Există părți în anexă în care se pot include mai multe sau mai puține informații. Lipsa unor informații relevante poate afecta deciziile utilizatorilor externi [21].

Printre efectele pe care utilizarea tehnicilor de contabilitate creativă le poate avea asupra calității informațiilor din situațiile financiare se numără: [21]

- Modificarea valorii și structurii cheltuielilor și veniturilor și implicit a rezultatului contabil, iar efectul se propagă în lanț până la modificarea valorii și structurii capitalurilor proprii și a tuturor ratelor calculate pe baza acestora;
- Modificarea valorii activelor curente și necurente, precum și indicatorii calculați pe baza acestora;

Cu alte cuvinte, contabilitatea creativă distorsionează rezultatele și poziția financiară referitoare la întreprindere și conduce la crearea unei impresii alterate a performanței afacerii [15].

Efectele negative se propagă până la nivel macroeconomic, unde se concretizează în declanșarea crizelor economice. Marile scandaluri financiare au la origine, de regulă, utilizarea unor tehnici de cosmetizare a situației reale. După David Schiff (1993), „Contabilitatea creativă este o rețetă a dezastrului” [19]. Această rețetă a dezastrului se traduce la alți autori ca „un indiciu prevestitor de criză”.

Analistul financiar Smith (1992) a dedus că o mare parte din creșterea economică a anilor 80 s-a produs mai degrabă pe fondul ingeniozității contabililor, nefiind o creștere reală. [9]

Tehnici de contabilitate creativă

Contabilitatea creativă face uz de “un cumul de practici la limita legalității” [3]. Auditorii români care au răspuns unui studiu realizat de Balaciu ș.a. (2012) afirmă că cele mai întâlnite practici de contabilitate creativă se referă la [1]:

- recunoașterea și evaluarea provizionelor
- amortizarea și deprecierea imobilizărilor și
- evaluarea stocurilor,

însă și celelalte practici sugerate în chestionar au fost identificate de către auditorii români ca fiind obiectul contabilității creative:

- cheltuielile de dezvoltare

- reevaluarea activelor corporale
- activele financiare
- înregistrarea veniturilor/cheltuielilor în avans ca venituri/cheltuieli ale perioadei și
- alte practici de maximizare sau de minimizare a profitului, după caz, din care menționăm noi înregistrarea contractelor de construcții.

Vom arăta în cele ce urmează cum afectează amortizarea imobilizărilor și recunoașterea cheltuielilor de dezvoltare calitatea informației financiare și performanța reală a entității, expunând impactul pe care aceste opțiuni îl au asupra rezultatului contabil, asupra trezoreriei și, mai departe, asupra investitorilor și ai altor utilizatori.

Amortizarea imobilizărilor

Politicile, opțiunile și estimările contabile privind amortizarea imobilizărilor se referă la:

- estimarea valorii reziduale;
- metoda de amortizare (liniară, accelerată, degresivă)
- estimarea duratei normale de utilizare.

Amortizarea liniară constă în calcularea și alocarea uniformă a valorii contabile de intrare a activelor amortizabile pe toată durata normală de funcționare exprimată în ani. Are efect de netezire a rezultatelor. Acesta este motivul pentru care “societățile cotate la bursă preferă amortizarea imobilizărilor în regim liniar” (Penno și Simon, 1986, citat de Ionașcu, 1997) [10].

Amortizarea degresivă este justificată economic prin faptul că pentru unele mijloace fixe deprecierea este mai mare în primele exerciții decât la sfârșitul perioadei lor de existență.

Amortizarea accelerată propune o abordare agresivă în ideea în care prin tratament agresiv înțelegem acel tratament care își pune vizibil amprenta asupra variației rezultatului, atât în sensul creșterii, cât și în sensul scăderii acestuia. “Deoarece amortizarea calculată trebuie să fie corelată cu modul de utilizare a activului și, întrucât există situații rare când o imobilizare corporală se consumă în primul an în procent de până la 50%, rezultă că metoda de amortizare accelerată este mai puțin utilizată în scopuri contabile” [13]. Putem deduce astfel care este strategia unei entități care apelează la această metodă de amortizare – reducerea rezultatului, a bazei impozabile, a impozitului pe profit, de fapt. De aceea, tocmai ca măsură de prevenție pentru acest tip de raționament, în trecut, “utilizarea regimului de amortizare accelerată se aprobă de către Ministerul Finanțelor, la propunerea Adunării Generale a Asociațiilor.” [18]

Metoda degresivă, și, mai mult, metoda accelerată, permite realizarea unei economii de impozit în primii ani.

Datorită acestor variații între efectele metodelor de amortizare, dar și a estimării duratei de viață și a valorii reziduale a imobilizărilor corporale care influențează performanțele entității se calculează unii indicatori care nu iau în considerare amortizarea, cum ar fi excedentul brut de exploatare sau EBITDA.

Cheltuielile de dezvoltare

“Distincția între cheltuielile de cercetare și cheltuielile de dezvoltare creează premise pentru manifestarea creativității contabile. Astfel, o societate care utilizează o politică de capitalizare a cheltuielilor de dezvoltare poate majora sau micșora rezultatul unui exercițiu printr-o simplă reclasificare a cheltuielilor în categoria “cercetare”, caz în care se afectează contul de profit și pierdere, sau în categoria “dezvoltare”, caz în care este afectat bilanțul. În plus, societatea poate invoca oricând incertitudini privind finalizarea proiectului pentru a vira cheltuielile de dezvoltare din bilanț în contul de profit și pierdere. Mai mult, unele referențiale permit o reactivare a acestor

cheltuieli în momentul în care incertitudinile au dispărut.” [4]

Efectele modificării politicii contabile care privește cheltuielile de cercetare/dezvoltare asupra rezultatului sunt puse în evidență de Smith [20] care “citează exemplul societății britanice Cray Electronics care, în 1989, a publicat un beneficiu de 17,03 milioane lire. Ca răspuns la reacția pieței financiare, echipa managerială a fost schimbată. Politicile contabile au fost revizuite, iar, în ceea ce privește cheltuielile de cercetare și dezvoltare, s-a ales înscrierea lor integral în contul de profit și pierdere. În urma acestei alegeri, beneficiul exercițiului s-a diminuat la 1.33 milioane lire” [4].

Pentru a reliefa efectul pe care recunoașterea unor cheltuieli ca fiind cheltuieli de cercetare sau de dezvoltare îl are asupra raționamentului și deciziei utilizatorilor, McGee (citată de O. Amat și J. Blake) a pregătit informații financiare pentru două întreprinderi. În realitate, informațiile erau identice, cu singura deosebire că una dintre societăți capitaliza cheltuielile de dezvoltare, iar cealaltă le înscria în contul de profit și pierdere. Informațiile au fost utilizate în două moduri [4]:

a) Un eșantion de analiști bancari au fost împărțiți în două grupuri: primul grup a primit situațiile financiare în varianta capitalizării cheltuielilor de dezvoltare, iar cel de-al doilea grup, situațiile financiare în varianta înscrierii cheltuielilor de dezvoltare în contul de profit și pierdere. Printre întrebările adresate celor două grupuri au figurat și următoarele: Ați acorda acestei întreprinderi o linie de credit? Dacă da, la ce rată a dobânzii? Ați acorda acestei întreprinderi un împrumut de 2 milioane de \$? Dacă da, la ce rată a dobânzii?

b) Un alt eșantion de analiști bancari au primit ambele seturi de situații financiare. Acestor analiști li s-a cerut să compare cele două societăți. Dintre întrebările adresate acestui grup amintim: Pe care dintre cele două societăți o preferați? Ați acorda societății preferate un credit de 3.000.000 \$? Care este riscul că această societate să nu ramburseze creditul? Răspunsurile subiecților intervievați sunt sintetizate în tabelul următor.

Tabel 1. Deciziile analiștilor bancari în funcție de politica de a capitaliza cheltuielile de dezvoltare sau a le înscrie în cheltuieli curente

		Cheltuieli de dezvoltare capitalizate	Cheltuieli de dezvoltare înscrise în cheltuieli curente
Grupul 1	Nu se acordă linie de credit	25%	57%
	Rata medie a dobânzii	12,556%	12,974%
	Se acordă împrumut de 2 mil.\$	50%	30%
	Rata medie a dobânzii pentru 2 mil.\$	13,165%	13,474%
Grupul 2	Societatea preferată	62,2%	11,1%
	Se acordă împrumut de 3 mil.\$	61,4%	27,3%
	Riscul mediu de nerambursare	23,5%	46,2%

(Sursa: Feleagă, N. & Malciu, L., 2002)

Din răspunsurile prezentate se observă că în cazul capitalizării cheltuielilor de dezvoltare, entitatea poate obține mai multe avantaje, imaginea ei în rândul creditorilor fiind mai bună. Din acest exemplu se observă clar cum analiștii bancari, utilizatori avizați, cu experiență, am putea spune, “se lasă seduși de rezultatele mai mari” [4], obținute doar prin alegerea unui tratament contabil mai favorabil.

Politica de capitalizare a cheltuielilor de dezvoltare are efecte și asupra cash-flow-ului. Astfel, “companiile care capitalizează cheltuielile de dezvoltare a programelor informatice vor

raporta sumele capitalizate ca fiind plăți aferente activității de investiție, și nu celei de exploatare. Prin urmare, o companie care capitalizează o parte mai mare de costuri va prezenta o valoare mai mare a fluxului de trezorerie din exploatare decât companiile care trec pe cheltuieli toate costurile aferente dezvoltării programelor informatice.” [11]

Protejarea intereselor stakeholderilor

Înainte de a găsi mediatori ai conflictului de interese care există între management și alți stakeholderi, atragem atenția acestora din urmă asupra faptului că rezultatul contabil nu se va identifica cu numerarul și echivalentele în numerar efectiv rămase după realizarea încasărilor și efectuarea plăților. Se poate ajunge chiar în situația ca, în ciuda faptului că rezultatul este extrem de atrăgător, compania să nu poată face față plăților, ceea ce înseamnă ca un rezultat mai mare nu va garanta dividende mai mari pentru acționari, cu atât mai mult cu cât acesta a fost obținut forțat. De aceea, atenția investitorilor trebuie îndreptată și spre situația fluxurilor de numerar și spre indicatorii de lichiditate.

Auditul are un rol vital pentru buna funcționare a piețelor de capital, promovând transparența și susținând interesele investitorilor. “Rolul economic al auditului este de a reduce riscul investitorului” [10]. Auditul financiar asigură credibilitatea conținutului situațiilor financiare. Informațiile auditate sunt mai credibile și mai utile în procesul de luare a deciziei pentru utilizatorii principali, investitorii.

“Un rol important care revine auditului financiar îl constituie oferirea de încredere publicului că informațiile difuzate prin situațiile financiare corespund realității din entitățile raportoare, adică acestea reflectă o imagine fidelă a activelor, datoriilor, poziției financiare, profitului sau pierderii entității.” [22]

Cerințele de transparență sunt o concretizare a funcției de informare a contabilității. Perfecționarea acestei funcții este o direcție principală de acțiune pentru practica contabilă. Practicile legate de transparență sunt elemente determinante în câștigarea încrederii investitorilor și au o contribuție esențială la succesul operațiunilor de atragere de finanțare prin intermediul pieței de capital.

Concluzii și propuneri

Din tehnicile prezentate, se demonstrează ipoteza că adevărul contabil nu este unul absolut, ci mai degrabă unul construit [5].

Calitățile informației financiare, principiile contabile, toate deziderate menite să asigure calitatea situațiilor financiare și încrederea utilizatorilor în valabilitatea lor, au ajuns tocmai o oportunitate de manipulare a acestora. Deși intuitiv toată lumea înțelege prin imagine fidelă ceea ce trebuie înțeles, practic, este subiectivă alegerea metodei care reflectă cu mai mult succes imaginea fidelă. Hotărâtor e scopul avut în vedere. Dacă scopul nu divagă de la acest principiu, iar interesul se îndreaptă spre utilizatorii situațiilor financiare, cu toată subiectivitatea, nu se ajunge la contabilitate creativă. Aceasta din urmă intervine când ținta devine interesul propriu al entității în numele căruia imaginea convenabilă ia locul imaginii fidele.

Contabilitatea creativă este din punct de vedere a celor direct interesați de reputația companiei o soluție salvatoare în situațiile în care lucrurile nu merg ca pe roate și este privită ca un aspect negativ de către cei interesați de performanțele reale ale companiei, care pot pierde de pe urma creativității din contabilitate.

Contabilitatea creativă este o armă iscusită utilizată de manageri în conflictul de interese care există între aceștia și alți stakeholderi, dar auditul, guvernața corporativă și transparența sunt modalități de mediere a conflictului de interese.

Referințe bibliografice:

1. Balaciu, E., Bogdan, V., Feleagă, L., Popa A.L., „*Colorful*” approach regarding creative accounting. *An introspective study based on the association technique*, Accounting and Management Information Systems , Vol. 13, No. 4, pp. 643–664, 2014
2. Cernușca L., David D., Nicolaescu C., Gomoii B. C., *Empirical study on the creative accounting phenomenon*, Studia Universitatis —Vasile Goldiș Arad. Economics Series Vol 26 Issue 2/2016, Pages 63 – 87
3. Collase, B., *Comptabilité générale*, cinquième édition, Editura Economica, 1996
4. Feleagă, N. & Malciu, L., *Politici și opțiuni contabile – Fair acoounting versus bad accounting*, Editura Economică, 2002
5. Firescu, V., *An Empirical Study on the Impact of Creative Accounting Policies on the Performance of Listed Romanian Companies*, Valahian Journal of Economic Studies, Volume 5 (19), Issue 4, 2014
6. Groșanu, A., Răchișan, P., Berinde, S., *International research regarding creative accounting*, Analele Universității din Oradea, Seria Științe economice, tomul XXI, nr. 2, 2012, pp. 668-674
7. Giot, H. & Malo, L., *L’elasticite du resultat selon les dimension temps and escape*, Congresde l’Association Francaise de Comptabilite, 1995
8. Healy, P.M. and Wahlen, J.M., *A review of the creative accounting literature and its implications for standard setting*, Accounting Horizons, Vol. 13, No. 4, 1999, pp. 365-383
9. Horomnea, E., Pascu, A.-M., Istrate, A.-M., *Creative Accounting between Uninspired Name, Reglementation and Fraud* , Audit Financiar Volume: 10, No. 86/2012
10. Ionașcu, I., *Epistemologia contabilității*, Editura Economică, București, 1997
11. Ivan, I., *Modalități de depistare a practicilor de contabilitate creativă prin studierea fluxurilor de trezorerie*, Audit financiar, XIII, Nr. 8(128)/2015, 32-40
12. Jameson, M., *A practical guide to creative accounting*, Kogan Page, 1988, p7-8 și 20, 3p
13. Man, M., Dima, I.C., Minea, V., *Politici contabile și fiscale privind tratamentul deprecierei activelor – național și internațional*, Internal Auditing & Risk Management, Anul VI, Nr.2(22), Iunie 2011
14. Mardiros, D.N., Dicu, R.M., Grosu, M., *Dimensions of the Social Responsibility of the Auditor, in the Practice of Creative Accounting*, Audit financiar, XIII, Nr. 12(132)/2015, 35-43
15. Mulford, C.W. and Comiskey, E.E. (2002), *The financial numbers game: detecting creative accounting practices*. New York: Wiley
16. Munteanu, V. & ZUCA, M., *Considerații privind utilizarea contabilității creative în denaturarea informațiilor din situațiile financiare și "maximizarea" performanțelor firmei*, Audit Financiar, anul IX, 3/2011
17. Naser, K. (1993). *Creative financial accounting: its nature and use*, Hemel Hempstead: Prentice Hall
18. Ristea et al, *Contabilitatea și fiscalitatea întreprinderii*, editura Tribuna Economică, 1995
19. Schiff, D., *The Dangers of Creative Accounting Worth*, 1993
20. Smith, T., *Accounting for growth*, Century Business, London, 1992
21. Tabără, N. & Rusu, A., *Considerations Concerning the Impact of Creative Accounting on the Quality of the Information Presented in the Annual Financial Statements*, Audit

- Financiar, vol. IX, Issue 83/2011, p. 37-44
22. Toma, C., Rolul auditului financiar în creșterea calității informațiilor financiare, *Audit financiar*, vol. X, nr. 11/2012
  23. Trotman M., *Comptabilité britannique, mod d'emploi*, Editura Economica, Paris, 1993
  24. Vladu A. B. & Grosanu A., *Some insights regarding creative accounting in Romanian accounting environment - regulators, financial auditors and professional bodies opinion*, *Annals of Faculty of Economics*, 2011